

0 1 - 06 - 2020

ZPRACOV.	DŮŠLO
	0 1 - 06 - 2020
83. M.	PŘÍLOHY -
SK. ZN./LH.	C. J. 262973

58

DSC 8

Vážený Magistráte města Ostrava
PODATELNA!!!V reakci na vaše předvolání Č.J. SMO/237974/20/DSČ
poradcem

, a po konzultaci se svým právním

sp. zn. 120 413/20

navrhují zastavení řízení, dle § 86, 1. (a)

Neboť z odůvodnění v oznámení/příkazu Č.J. SMO/128100/20/DSČ jsme se po faktické stránce dozvěděli pouze to, že jsem dne 8.2.2020 cestou na vlakové nádraží, **po předchozím rozhlédnutí se**, přešel v danou chvíli celkem minimálně frekventovanou ulici – Marianohorská, u čehož mě pravděpodobně sledovala či natáčela policejní hlídka, které jsem, po té co mě v další ulici (ul. Jirská) legitimovala, výše popsanou skutečnost sdělil. A to jak **opakovaně** ústně, tak i následně písemně do nějakého protokolu.

Zde podotýkám, že i kdyby byl v nějaké mé blízkosti či vzdálenosti přechod pro chodce, **čehož si rozhodně nejsem vědom**, byl bych (dle § 15 3. (b) „vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům“) mohl dost těžko předpokládat, zda vůbec, a jak je takový přechod pro chodce blízko či daleko, neboť nejsem místní, a uvedená zákonem předepsaná vzdálenost přechodu pro chodce nebyla v daný den ulici Marianohorská nijak vyznačena, nebo jsem si žádného takového označení rozhodně nevšiml.

V opačném případě:

se **omlouvám**, že se navrhovaného ústního jednání bohužel nemohu zúčastnit, neboť nejsem (dle § 38 1.) obeznámen se spisovým a důkazním materiálem, tudíž se domnívám takovému obvinění nemohu relevantně a spravedlivě oponovat, ani případně vznést ještě před tímto případným ústním jednáním nějaké námitky, atp.

Pokud tedy trváte na obvinění. **Žádám** (dle zákona 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím), o poskytnutí (korespondenčně, poštou) k prostudování kompletní kopie tohoto spisu sp.zn. S-SMO/120413/20/DSČ, a to **včetně veškerého důkazního materiálu**.

Dále **žádám o odložení případného ústního jednání** na dobu nezbytně nutnou k prostudování těchto materiálů mnou, a zejména mým právním poradcem. A také na dobu nezbytně nutnou k případnému (korespondenčnímu) vznesení námitek či doplnění k tomuto obvinění.

Také opakovaně **Žádám** (dle zákona 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím), O poskytnutí (korespondenčně, poštou) těchto informací:

- Přehled dosaženého vzdělání ing. včetně sdělení konkrétní VŠ a fakulty, na které získala inženýrský titul.
- archivní číslo, či přímý odkaz pod kterým lze dohledat diplomová práce ing.

- přehled platového ohodnocení ing. za posledních 18 měsíců.
- délku pracovního poměru ing. na odboru dopravně správních činností magistrátu města ostravy.

Kde s ohledem na závěry US (uvedené ve výzvě k doplnění podání Č.J. SMO/175207/20/DSČ/) doplňuji:

Žádám tyto informace z důvodu, že dotyčná úřednice působí svým projevem nanejvýš podezřele a nedůvěryhodně, když např. v jednom a tom samém dokumentu (Č.J. SMO/128100/20/DSČ/ nejprve prohlašuje: „rozhlíží se na projíždějící vozidla“ a dále „...kdy po té co vozidla projedou vstupuje do vozovky..“ načež následně o několik odstavců dále tvrdí že: “ byla naplněna materiální stránka přestupku, která spočívá v **ohrožení zájmu společnosti, kterým je bezpečnost a plynulost provozu**“. Minimálně tato dvě tvrzení jsou vzájemně přímým logickým rozporu.

Tudíž se domnívám že je v ryze veřejném zájmu minimálně diskutovat téma, kde a jakým způsobem takto uvažující státní zaměstnanec získal vysokoškolský diplom, a velmi rád bych si přečetl její diplomovou práci osobně, např. stran prověření autentičnosti této práce.

Kromě toho v tomto směru podotýkám, že bych zde asi mohl formálně podat stížnost, neboť ve výzvě k doplnění (Č.J. SMO 175207/20/DSČ/) je jasně uvedeno, že pokud příslušné informace nedoplním teoť byt je to asi irelevantní, nebylo vzhledem k situaci v ČR reálně možné) bude žádost věcně hodnocena na základě dostupných informací. Tedy minimálně asi formálním sdělením že tyto informace nebudou z důvodu nedoplnění žádosti apod. poskytnuty. Žádné takové stanovisko či rozhodnutí jsem ale neobdržel. Tuto (formální- zbytečnou) stížnost samozřejmě podávat nebudu.

A v neposlední řadě, a to v každém případě,

Žádám (dle zákona 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím), O poskytnutí (zaslání poštou) informace k dostatečné identifikaci např. tedy jeho služební číslo, či podobnou identifikaci pod kterou figuruje ve spisu sp. zn. S-SMO/120413/20/DSČ

Neboť se domnívám, že se dotyčný policista při mém legitimování a následném řešení situace mohl dopustit hned několika trestných činů a přestupků, (resp. kázeňských přestupků v případě příslušníka policie), je mou zákonnou povinností takové konání ohlásit, a je tedy nanejvýš podstatné tohoto policistu ztotožnit, aby bylo možné tato podezření nechat konkrétně prověřit příslušnými orgány.

S pozdravem,

v Praze, dne 28.5.2020

Magistrát města Ostravy
odbor dopravně správních činností

Č. j.: SMO/280776/20/DSČ/
Sp. zn.: S-SMO/262973/20/DSČ/2
INF - 58/2020/zák. č. 106/1999 Sb.

V Ostravě dne 11. června 2020

ROZHODNUTÍ

Magistrát města Ostravy, odbor dopravně správních činností, jako povinný subjekt podle ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl, že žádost, kterou dne 1.6.2020 podal ve smyslu ustanovení § 4 téhož zákona

ve věci poskytnutí informace zasláním kompletní kopie spisového materiálu k prostudování (korespondenčně, poštou), a to včetně veškerého důkazního materiálu vedeného pod sp. zn. S-SMO/120413/20/DSČ, a dále o poskytnutí informací k oprávněné úřední osobě se ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 téhož zákona

o d m í t á .

Odůvodnění

Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností, byla doručena dne 1.6.2020 žádost o poskytnutí informace podle ustanovení § 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ve které požaduje o zaslání kompletní kopie spisového materiálu k prostudování, a to včetně veškerého důkazního materiálu vedeného na odboru dopravně správních činností Magistrátu města Ostravy pod sp. zn. S-SMO/120413/20/DSČ, a to v souvislosti se správním řízením vedeným pro porušení podmínek provozu na pozemních komunikacích a spácháním přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Žádost lze rozdělit na tři okruhy požadovaných informací:

1) Žádám o poskytnutí (korespondenčně, poštou) k prostudování kompletní kopie tohoto spisu sp. zn. S-SMO/120413/20/DSČ, a to včetně veškerého důkazního materiálu.

„Dále žádám o odložení případného ústního jednání na dobu nezbytně nutnou k prostudování těchto materiálů mnou, a zejména mým právním poradcem. A také na dobu nezbytně nutnou k případnému (korespondenčnímu) vznesení námitek či doplnění k tomuto obvinění“.

2) Také opakovaně žádám o poskytnutí (korespondenčně, poštou) těchto informací:

- přehled dosaženého vzdělání Ing.
včetně sdělení konkrétní VŠ a fakulty, na které získala inženýrský titul
- archivní číslo, či přímý odkaz, pod kterým lze dohledat diplomová práce Ing.

- přehled platového ohodnocení Ing. za posledních 18 měsíců
- délku pracovního poměru Ing. na odboru dopravně správních činností magistrátu města Ostravy

„Žádám tyto informace z důvodu, že dotyčná úřednice působí svým projevem nanejvýš podezřele a nedůvěrně, když např. v jednom a tom samém (č.j. SMO/128100/20/DSC/ nejprve prohlašuje: „rozhlíží se na projíždějící vozidla“ a dále“...kdy po té co vozidla projedou vstupuje do vozovky.“ načež následně o několik odstavců dále tvrdí že: „byla naplněna materiální stránka přestupku, která spočívá v ohrožení zájmu společnosti, kterým je bezpečnost a plynulost provozu“. Minimálně tato dvě tvrzení jsou vzájemně přímým logickým rozporu“.

„Tudíž se domnívám, že je v ryze veřejném zájmu minimálně diskutovat téma, kde a jakým způsobem takto uvažující státní zaměstnanec získal vysokoškolský diplom, a velmi rád bych si přečetl její diplomovou práci osobně, např. stran prověření autentičnosti této práce“.

3.) A v neposlední řadě, a to v každém případě, žádám

o poskytnutí (zaslání poštou) informace k dostatečné identifikaci např. tedy jeho služební číslo, či podobnou identifikaci pod kterou figuruje ve spise sp. zn. S-SMŮ/120413/20/DSC.

„Neboť se domnívám, že se dotyčný policista při mém legitimování a následném řešení situace mohl dopustit hned několika trestných činů a přestupků, (resp. Kázeňských přestupků v případě příslušníka policie), je mou zákonnou povinností takové konání ohlásit, a je tedy nanejvýš podstatné tohoto policistu ztotožnit, aby bylo možné toto podezření nechat konkrétně prověřit příslušnými orgány“.

Magistrát města Ostravy projednává přestupek dle zákona o provozu na pozemních komunikacích, kterého se měl dopustit dne 8.2.2020 v 14:33 hodin v Ostravě-Přívoze na ulici Mariánskohorské poblíž křižovatky s ulicí Jirskou, kdy jako chodec přecházel vozovku mimo přechod pro chodce, který byl vzdálen blíže než 50 m.

Žadatel je jediným účastníkem řízení na základě řízení o přestupku vedeného pod sp. zn. S-SMO/120413/20/DSC, což současně vyplývá i ze spisového materiálu. Je tedy osobou, která má právo nahlížet do správního spisu, jak má na mysli ustanovení § 38 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), včetně práva na pořízení kopie spisu, a to v neomezeném rozsahu a i po pravomocném skončení řízení.

část 1) Judikatura Nejvyššího správního soudu týkající se práva na informace a jeho vztahu k právu na nahlížení do spisu podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), se v průběhu času názorově vyvíjela, a to i v návaznosti na samotné změny právní úpravy, týkající se jak změny správního řádu, tak změny zákona o informacích. Novější judikatura Nejvyššího správního soudu se přitom ustálila na názoru, že právní úprava institutu nahlížení do spisu podle (nového) správního řádu je natolik komplexní, že vylučuje aplikaci zákona o svobodném přístupu k informacím, včetně případů, kdy účastník řízení požaduje informaci v podobě kopie správního spisu.

V tomto směru odkazujeme zejména na rozsudek NSS ze dne 13.8.2008, čj. 2 As 38/2007 – 78, ve kterém se uvádí: „Právě požadavek komplexnosti úpravy splňuje institut nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu. Ten totiž upravuje jak okruh osob, jímž takové právo svědčí (odst. 1, 2 – žalobci ve zde posuzovaném případě takové právo jednoznačně svědčilo), tak práva spojená s nahlížením do spisu (odst. 4), postup v situacích, kdy je nahlížení do spisu odepřeno (odst. 5), postup ve zvláštních případech (odst. 3, podle něhož se postupuje, požádají-li o „nahlížení“ do spisu osoby nevidomé), i postup v situacích, kdy část spisu poskytnuta být nesmí (odst. 6). Rozhodnutí, jímž je vysloveno, že se nepovoluje nahlížet do správního spisu (odst. 5), je navíc přezkoumatelné ve správním soudnictví (...). Z uvedeného je patrné, že ustanovení § 38

zakotvuje natolik komplexní postup při poskytování informací, který je podřaditelný pod ustanovení § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím“ a dále: „Vzhledem k tomu, že nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu je natolik zvláštní procedurou, se zákon o svobodném přístupu k informacím vůbec neužije. Výslovně to stanoví § 2 odst. 3 tohoto zákona [Zákon se nevztahuje na poskytování (...) informací podle zvláštního právního předpisu.].“ V nyní účinném znění § 2 odst. 3 cit. Zákona zní: „Zákon se nevztahuje na poskytování informací (...), pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování...“, to však na výše vyloženém stanovisku NSS nic nemění, neboť jde jen o jinou formulaci téhož.

Tento právní názor lze rovněž opřít o rozsudek NSS čj. 9 Ans 7/2012 - 56, ve kterém se mimo jiné uvádí, že „Přesvědčení povinného subjektu o tom, že požadovaná informace nespadá pod režim zákona o svobodném přístupu k informacím, nezbavuje tento subjekt povinnosti vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti dle ustanovení § 15 odst. 1 informačního zákona podané v režimu tohoto zákona. Závěr o tom, že se jedná o informaci, jejíž poskytování upravuje zvláštní zákon (§ 2 odst. 3 informačního zákona), v sobě již zahrnuje věcné posouzení žádosti, jež musí být možné přezkoumat v odvolacím, případně v navazujícím soudním řízení.“

Úprava obsažená v ustanovení § 2 odst. 3 InfZ slouží k tomu, aby se nezdvjovala úprava přístupu k informacím, nikoliv aby bylo přístupu k informacím zamezeno. Účelem zákona o svobodném přístupu k informacím totiž není nahradit postup upravený v režimu zvláštních předpisů. Nejvyšší správní soud ve svých závěrech setrvale vychází z toho, že široce pojatý svobodný přístup k informacím ve veřejné sféře je jednou z nejefektivnějších cest k transparentci veřejné moci, k její všestranné, účinné a kontinuální veřejné kontrole a jedním z nástrojů snižujících možnosti jejího zneužívání. Na druhé straně však nelze přehlédnout, že kverulační, zjevně šikanózní, či dokonce pracovní kapacitu orgánů veřejné moci z různých důvodů cíleně paralyzující výkon tohoto práva může mít významné negativní důsledky, které za určitých okolností mohou popřít dokonce i smysl a účel práva na svobodný přístup k informacím.

Spis příslušné spisové značky, jehož žadatel zaslat požaduje, je tedy správním spisem vedeném v jeho vlastní věci, a na základě ustanovení § 38 správního řádu má tedy žadatel právo bezprostředně se seznámit s jeho obsahem a také právo na pořízení kopií listin z něj. O jeho právním zájmu v řízení ve věci, pro kterou byl spis založen, není pochyb. Přestože nahlížení do spisu slouží též k získávání informací, jeho podstata a podmínky jsou jiné než obecný přístup k informacím povinných subjektů. Toto právo svědčí pouze účastníkům konkrétních řízení a osobám s právním zájmem nebo jiným vážným důvodem na nahlížení do spisu. Obsahem tohoto práva je fyzický a v zásadě neomezený přístup k originálu správního spisu a tím spojená možnost činit si výpisy a pořizovat kopie. Jeho podstatou je vztah „nahlížejícího“ k věci, který odůvodňuje poskytnutí i takových informací, které by obecnou cestou musely být odepřeny. Takto konstruované právo rozšiřuje možnosti přístupu k informacím pro vybrané skupiny osob. Neupravuje, a tím méně pak omezuje, možnosti obecného poskytování informací podle informačního zákona. Vyjádřené stanovisko je v kontextu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 13.8.2008 čj. 2 As 38/2007 - 78.

Ve světle výše uvedeného lze shrnout, že nahlížení do spisu obsaženo v ustanovení § 38 správního řádu lze podřadit pod pojem "zvláštní zákon“ ve smyslu ustanovení § 2 odst. 3 InfZ. V případě, kdy je požadováno zpřístupnění spisu, popř. poskytnutí kopie spisu, je proto vyloučena aplikace InfZ, neboť tento postup je komplexně upraven ve správním řádu. Žádá-li tedy osoba o nahlédnutí do spisu, poskytnutí kopie spisu či části spisu, může tak činit pouze v režimu ustanovení § 38 správního řádu a aplikace InfZ je na základě ustanovení § 2 odst. 3 vyloučena. Pokud totiž soud dovodil, že ustanovení § 38 správního řádu je natolik zvláštní procedurou a představuje komplexní právní úpravu postupu při poskytování informací, takže se InfZ neužije, pak stejný závěr musí platit bez ohledu na to, zda žadatel žádá všechny informace ze spisu, nebo jen některé. Podle ustanovení § 38 odst. 4 správního řádu je totiž s právem nahlížet do spisu spojeno právo činit si výpisy a právo na to, aby správní orgán pořídil kopie spisu.

Přesto, že žadatel, který je současně účastníkem daného řízení, požaduje zaslání kompletní kopie přestupkového spisu, tak nutno pro úplnost dodat, že institut nahlížení do spisu podle ustanovení § 38 správního řádu, je třeba chápat jako speciální vůči poskytování informací podle informačního zákona, kdy

v rozsudcích Nejvyšší správní soud opakovaně vyslovil, že v případech, na něž dopadá výše uvedené ustanovení, nelze postupovat podle informačního zákona. Z těchto rozsudků rovněž vyplývá, že právo na informace ze správního spisu náleží v plném a neomezeném rozsahu vždy účastníkům správního řízení a jejich zástupcům (nově též podpůrci), jiným osobám jen tehdy, prokážou-li právní zájem nebo jiný vážný důvod a nebude-li tím porušeno právo některého z účastníků, popřípadě dalších dotčených osob.

Závěrem nutno dodat, že dotčené ustanovení § 38 správního řádu nepředpokládá, že by části spisu byly zasílány poštou či elektronickou cestou. Podle správního řádu je nahlížení do spisu navíc úkonem, který podléhá zákonem přesně stanovenému postupu. Vzhledem k tomu, že právo nahlížet do spisu mají ve správním řádu jen taxativně vyjmenované osoby, je nutné osobu do spisu nahlížející jednoznačně identifikovat. Je také nutné o úkonu učinit záznam, což by v případě zaslání poštou, anebo cestou elektronické komunikace nebylo reálně možné.

část 2) Podání směřující k zpřístupnění informací o konkrétní úřední osobě Ing. nutno uvést, že uváděný důvod, jenž se váže do procesního postupu v řízení o přestupku, nelze posoudit jako žádost zjevně směřující k naplnění práva na informace, neboť poskytnutí této informace by v daném případě neplnilo smysl a účel informačního zákona. S ohledem na závěry Ústavního soudu, zaujaté v nálezu ze dne 17.10.2017, sp zn. IV. ÚS 1378/16, a rovněž na závěry vyslovené v rozsudcích NSS, může povinný subjekt takovou informaci ke konkrétní „dotčené osobě“ odmítnout poskytnout žadateli, pokud nejsou splněny všechny níže uvedené podmínky:

- a) účelem vyžádání informace je přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu;
- b) informace samotná se týká veřejného zájmu;
- c) žadatel o informaci plní úkoly či poslání dozoru veřejnosti či roli tzv. „společenského hlídacího psa“;
- d) informace existuje a je dostupná.

Na základě výzvy k vyjádření ve věci poskytnutí informace „dotčená osoba“ Ing. sdělila, že nesouhlasí, aby její osobní údaje byly poskytovány dalším příjemcům.

K tomuto lze doplnit, že rovněž informace o platu, dosaženém vzdělání a odborné praxi zaměstnanců veřejné správy lze podřadit do rozsahu pojmu „veřejná a úřední činnost“ obsaženého v zákoně o ochraně osobních údajů. Zájem na poskytnutí uvedeného typu informací o zaměstnancích veřejné správy obecně převažuje nad zájmem na ochraně soukromí dotčených osob. Pokud by v konkrétním případě žádost měla za cíl poškodit osobu, již se informace týká (např. ji šikanovat, vydírat, vyprovokovat vůči ní nenávisť apod.), je možné předmětné informace odepřít, neboť lze oprávněně dovodit, že požadavek na poskytnutí informace z této oblasti nepožívá právní ochrany. V případě žádosti o poskytnutí informace o platových poměrech zcela „běžné“ úřední osoby bez jakýchkoliv řídicích pravomocí (referent obecního či krajského úřadu) je nezbytné, aby v žádosti uvedl žadatel rozumné důvody, proč by měl právě v konkrétní situaci existovat veřejný zájem na vyhovění žádosti. Při provedení testu proporcionality dospěl povinný subjekt k závěru, že v konkrétním případě se jedná o osobní zájem žadatele (účastníka správního řízení, který nepřevažuje nad veřejným zájmem, jelikož veřejný zájem lze jen stěží dovodit či zhojit pochybnostmi o získání vysokoškolského vzdělání, obsahu diplomové práce a výši platu.

Smyslem žádosti o informace nemůže být ani vyjádření nesouhlasu s procesními úkony správního orgánu, způsobu dokazování a vedení správního řízení. V tom totiž spočívá podstata námítky žadatele. Domnívá-li se účastník, že v důsledku procesního postupu byl krácen na svých právech, pak mimo možnosti vyjádření takové skutečnosti při vlastním projednávání věci, lze po vydání meritorního rozhodnutí uplatnit k tomu určené řádné či mimořádné opravné prostředky, nikoli však uplatnit tuto námítku v podání žádosti o informace, což procesní řády zpravidla i výslovně upravují.

Výš uvedené tak vede k závěru, že ani právo na přístup k informacím není neomezené a nelze zveřejnění osobních údajů považovat za přiměřené resp. nezbytné, pokud způsobuje nepřiměřený zásah do práva na ochranu soukromého a osobního života.

část 3) se povinný subjekt odkazuje na ustanovení § 38 správního řádu, dle kterého má právo žadatel jako účastník řízení bezprostředně se seznámit s obsahem spisu a také právo na pořízení kopií listin z něj (viz výše). V rámci tohoto nahlížení se lze seznámit i s písemnostmi, které založil do spisu zakročující policista pprap. a získat tak z tohoto všechny potřebné informace k podání případného oznámení kázeňských přestupků či podání stížnosti na jeho postup. Jednotlivé výhrady, které se vztahují k výkonu činnosti příslušníků Policie ČR, nutno směřovat k prověření a vyhodnocení dle věcné příslušnosti Městskému ředitelství Policie ČR v Ostravě.

Povinný subjekt rozhodl, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, a žádost ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 InfZ ve věci poskytnutí informace na základě výše uvedeného odmítl.

Poučení:

Proti rozhodnutí lze podat podle ustanovení § 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí ke Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, a to prostřednictvím podání u povinného subjektu - Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností. Patnáctidenní lhůta pro podání odvolání začíná plynout dnem následujícím po dni doručení písemnosti adresátovi, přičemž v případě, kdy adresát nebyl při doručení písemnosti zastížen, a písemnost byla uložena u doručovatele, se podle ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu pokládá písemnost za doručenou desátým dnem od data uložení. V souladu s ustanovením § 85 odst. 1 správního řádu má včas podané odvolání odkladný účinek. Podle ustanovení § 82 odst. 2 musí mít podané odvolání náležitosti uvedené v ustanovení § 37 odst. 2 správního řádu, tedy z něj musí být patrné, kdo odvolání činí, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu je napadáno a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy.

Rozdělovník: 1 x
1 x spis

0 2 -07- 2020

Vážný **PODATELNAH** magistrát města Ostrava,

MO/330627/20

Tímto podávám odvolání proti rozhodnutí o odmítnutí poskytnutí informace č.j. SMO/280776/20/DSČ/ - sp.zn. S-SMO/262973/20/DSČ ze dne 11.6.2020

DSC8
M 448 225 99201

Statutární město Ostrava
magistrát - odbor dopravně správních činností

ZPRACOV.	POSIL	02 -07- 2020
OHĽ. ZNAK.	PŘÍLOHY	
SK. ZN. / M.	C. J.	330627

58

Předně se domnívám, že byt' byly žádosti a návrhy formátovány do jednoho textu, měly být všechny tři žádosti posouzeny samostatně, každá zvlášť. Což je i primární důvod tohoto odvolání.

Ohledně první žádosti si velmi vážím obsáhlého poučení o působnosti zák. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím, ve vztahu k institutu nahlížení do spisu dle správního řádu 500/2004 Sb., a to včetně detailního výpisu rozhodnutí ÚS. Nicméně se domnívám, že tato žádost měla být v takovém případě, po patřičném poučení, dále posuzována (a viz výše, zvlášť) dle v poučení uvedeného zák. 500/2004 Sb.

Toto posouzení by možná i vyplivalo z odstavce uvedeného v závěru poučení, ovšem toto zamítavé rozhodnutí je jednoznačně formulováno dle zák. 106/1999 Sb, tudíž je celý uvedený odstavec zcela irrelevantní, a v uvedeném rozhodnutí, minimálně tak jak bylo vydáno, nemá co dělat.

V tomto směru bych už jen mimo téma podotkl, že formulace, že ustanovení § 38 něco „nepředpokládá“ je navíc naprostý nesmysl. Zákon buď danou možnost přímo vylučuje, nebo ji v opačném případě, připouští. Zde, patřičně poučen, podám samozřejmě novou žádost, dle zák. 500/2004 Sb.

Ohledně druhé žádosti pak zcela nesouhlasím s tvrzením, že se uvedený důvod váže k procesnímu postupu konkrétního řízení o domnělém přestupku. V žádosti jsem jasně specifikoval, že mi jde obecně o způsob formulace textu a uvádění nelogických/protichůdných faktů, a nikoliv o konkrétní procesní postup v konkrétním případě (pokud bych se od začátku domníval, že jde o cílený nátlak na mou osobu formou dezinformací v tomto konkrétním řízení, podal bych automaticky a rovnou Tr.o. dle § 329, ...což zvažuji teprve až teď, ale nejprve podám stížnost)

Konkrétně jsem sice uvedl tvrzení z příkazu (č.j. SMO/128100/20/DSČ), a to že jsem údajně ohrozil plynulost a bezpečnost provozu tím že jsem se před přejitím vozovky rozhlédl. Přičemž takových tvrzení je minimálně v tomto příkazu vícero. Jako další například uvedená úřednice argumentuje světelným signálem na křižovatce, který je ovšem ve vztahu k posuzovanému (domnělému) přestupku zcela irrelevantní. Tato má argumentace konkrétním dokumentem je zcela logická, neboť pokud mi příslušný úřad neposkytne vyžádané informace, dost těžko mohu nějak „obecněji argumentovat“ jinými dokumenty než těmi, které mi již poskytl.

V odůvodnění je pak dále uvedeno, že jde o „běžnou úřední osobu bez řídicích pravomocí“, ovšem tato „běžná úřední osoba“ je jednoznačně podepsána pod příkazem č.j. SMO/128100/20/DSC/ osobně, a nikoliv v zastoupení nějakého vyššího úředníka, tudíž nějaké ty řídicí či rozhodovací pravomoci nejspíš má.

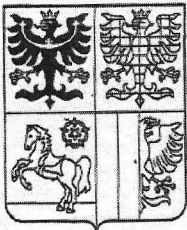
Je nepochybně, a zcela ve veřejném zájmu, (ne)kompetentnost takových „běžných“ úředníků prověřovat a kontrolovat!

Dále si trůfám tvrdit, že vyžádané údaje nejsou nijak výjimečné ani přísně důvěrné, a jsou zcela redundantní k údajům, které si může každý státní úředník či policista kdykoliv z centrální evidence vyžádat/zjistit o kterémkoliv občanovy ČR.

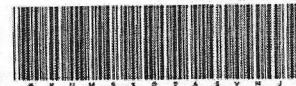
Rozhodně pak nesouhlasím s nepřímým obviněním (podloženým právě oním rozhodnutím o odmítnutí sdělení informace) že by taková informace měla sloužit k šikaně, vydírání, či vyprovokování nenávisť. Pro toto obvinění dokonce zvažuji podání příslušného Tr. O. na pana

Ohledně třetí žádosti pak nemám konkrétních výhrad, neboť se formálně a technicky vztahuje k žádosti první.

S nozdravem.

KRAJSKÝ ÚŘAD
MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ
Odbor právní a organizační
28. října 117, 702 18 Ostrava

Magistrát města Ostravy

28-07-2020

Statutární město Ostrava
magistrát - odbor dopravně správních činností

PODATELNÁ

PRACOV.	DOSLO	C. DOPOR.
	28-07-2020	
UKL. ZNAK 190.6	PRÍLOHY 11 w.	POČET L. SYU 1
SK. ZN./LH. 81/	C. J. 389/268	

Čj.: MSK 95112/2020
Sp. zn.: POR/19586/2020/
084.3 S5 N
Vyřizuje:
Telefon:
Fax:
E-mail: posta@msk.cz
Datum: 2020-07-27

SMO/389268/20

snoves77399644

Rozhodnutí

Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor právní a organizační, jako věcně a místně příslušný správní orgán podle § 16 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů,

I.

podle § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve věci odvolání pana
ze dne 26. 6. 2020

ruší

rozhodnutí statutárního města Ostrava, magistrátu, č. j. SMO/280776/20/DSC/ ze dne 11. 6. 2020, o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace ze dne 28. 5. 2020 podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a to v části týkající se požadavku na poskytnutí informací ohledně pracovnice magistrátu města, paní

a vrací věc

statutárnímu městu Ostrava, magistrátu, k novému projednání a

II.

podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, odvolání pana
ze dne 26. 6. 2020,
proti rozhodnutí statutárního města Opava, magistrátu, č. j. SMO/280776/20/DSC/ ze dne 11. 6. 2020, o odmítnutí žádosti o informace ze dne 28. 5. 2020 podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, v části týkající se poskytnutí kompletní kopie spisu sp. zn. S-SMO/120413/20/DSC,

zamítá a napadené rozhodnutí potvrzuje.

Právním názorem Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru právního a organizačního, je statutární město Ostrava, magistrát, podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, v novém projednání věci vázán.

Účastník řízení:

Odůvodnění:

Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje (dále též jen „krajský úřad“) bylo dne 10. 7. 2020 postoupeno statutárním městem Ostrava, magistrátem (dále jen „město“) odvolání pana dále jen „odvolatel“, ze dne 26. 6. 2020, proti rozhodnutí města č. j. SMO/280776/20/DSČ/ ze dne 11. 6. 2020 (dále jen „rozhodnutí“) o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace ze dne 28. 5. 2020 podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“).

Krajský úřad rozhodl po přezkoumání předloženého spisového materiálu podle § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) tak, že odvoláním napadené rozhodnutí v části týkající se požadavku na poskytnutí informací ohledně pracovnice magistrátu města, paní Ing. zrušil a vrátil věc městu k novému projednání, a v části týkající se požadavku na poskytnutí kompletní kopie spisu sp. zn. S-SMO/120413/20/DSČ rozhodnutí potvrdil a odvolání zamítl, a to s tímto odůvodněním:

Z předloženého spisového materiálu vyplývá, že městu byla dne 28. 5. 2020 doručena prostřednictvím provozovatele poštovních služeb žádost o poskytnutí informace podle § 13 zákona o svobodném přístupu k informacím, ve které odvolatel požádal o sdělení následujících informací (řazení provedl krajský úřad z důvodu lepší přehlednosti):

1. *„Žádám o poskytnutí (korespondenčně, poštou) k prostudování kompletní kopie tohoto spisu sp. zn. S-SMO/120413/20/DSČ, a to včetně veškerého důkazního materiálu.“*
2. *„Přehled dosaženého vzdělání ing. včetně sdělení konkrétní VŠ a fakulty, na které získala inženýrský titul“*
 - a. *„archivní číslo, či přímý odkaz, pod kterým lze dohledat diplomová práce ing.“*
 - b. *„přehled platového ohodnocení za posledních 18 měsíců“*
 - c. *„ délku pracovního poměru na odboru dopravně správních činností magistrátu města Ostravy.“*
3. *„informace k dostatečné identifikaci např. tedy jeho služební číslo, či podobnou identifikaci pod kterou figuruje ve spise sp. zn. S-SMO/120413/20/DSČ“.*

Město se žádostí zabývalo a dne 11. 6. 2020 vydalo rozhodnutí, kterým požadované informace odmítlo. V odůvodnění svého rozhodnutí město uvedlo, že co se týče poskytnutí kompletní kopie spisového materiálu, tak toto je na základě zákona o svobodném přístupu k informacím vyloučeno, neboť tento postup je komplexně upraven v zákoně č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a proto je nutné na tento případ nahlížet optikou § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím, kdy správní řád bude považován za zvláštní zákon, který je vůči zákonu o svobodném přístupu k informacím ve vztahu speciality. Ve vztahu k požadovaným informacím týkajících se

(dále jen „dotčená osoba“) město uvedlo, že dotčenou osobu oslovilo s dotazem, zda souhlasí se zveřejněním daných informací, přičemž ta uvedla, že nikoliv. Město dále uvedlo, že na základě provedeného testu proporcionality dospělo k závěru, že se v konkrétním případě jedná o osobní zájem odvolatele

2/7

(účastníka správního řízení, který nepřevažuje nad veřejným zájmem, jelikož veřejný zájem lze jen stěží dovodit či zhojit pochybnostmi o získání vysokoškolského vzdělání, obsahu diplomové práce a výši platu). Ve vztahu k informacím požadovaným pod bodem 3 žádosti město uvedlo, že odvolatel může tyto informace získat v rámci nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu. Dle názoru města se odvolatel v rámci nahlížení může seznámit s písemnostmi, které založil do spisu pprap. (dále jen „zasahující policista“).

Odvolatel s rozhodnutím města nesouhlasil, a proto proti němu brojil odvoláním ze dne 26. 6. 2020 (město odvolání obdrželo prostřednictvím provozovatele poštovních služeb dne 2. 7. 2020). Odvolatel zejména namítal, že nesouhlasí s postupem města při vyřizování jeho žádosti, a dále, že žádosti měl být vyřízeny samostatně a nikoliv dohromady.

Vzhledem k tomu, že město neshledalo důvod pro zrušení nebo změnu odvoláním napadeného rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 87 správního řádu, zaslalo předmětné odvolání spolu se spisovým materiálem ve věci prostřednictvím provozovatele poštovních služeb přípisem SMO/340470/20/DSČ/ datovaným dnem 8. 7. 2020 krajskému úřadu (krajský úřad obdržel dne 10. 7. 2020). Město v tomto přípise shrnulo obsah žádosti o informace a dále i podaného odvolání, přičemž opětovně zopakovalo závěry ze svého rozhodnutí o odmítnutí žádosti.

K naplnění zákonných podmínek pro podání odvolání

Podle § 20 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím platí obecné pravidlo, dle kterého pokud tento zákon nestanoví jinak, použijí se při postupu podle tohoto zákona mimo jiné pro rozhodnutí o odmítnutí žádosti a odvolací řízení ustanovení správního řádu.

Podle § 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím lze proti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti podat odvolání. Vzhledem k tomu, že zákon o svobodném přístupu k informacím lhůtu pro podání odvolání přímo nestanoví, použije se pro určení této lhůty příslušné ustanovení správního řádu, kterým je ustanovení § 83 odst. 1 správního řádu, a dle kterého činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Podle § 86 odst. 1 správního řádu se odvolání podává u orgánu, který napadené rozhodnutí vydal.

Rozhodnutí bylo odvolateli doručena dne 16. 6. 2020. Lhůta pro podání odvolání tak uplynula dne 1. 7. 2020. Odvolatel předal odvolání provozovateli poštovních služeb dne 29. 6. 2020, přičemž doručeno bylo městu dne 2. 7. 2020. Z uvedeného vyplývá, že odvolání bylo učiněno v zákonné 15denní lhůtě a bylo podáno u věcně a místně příslušného správního orgánu. Odvolání rovněž neobsahuje vady, které by bránily řádnému projednání věci.

Krajský úřad (dále též jen „odvolací orgán“) tak vzhledem k uvedenému shlédal, že je příslušný se daným odvoláním zabývat.

* * *

Z ustanovení § 2 zákona o svobodném přístupu k informacím vyplývá obecné pravidlo, že povinné subjekty poskytují informace vztahující se k jejich působnosti. Město, které je bezpochyby povinným subjektem ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím, tak má povinnost poskytovat takové informace, které se vztahují k jeho působnosti. Za informace vztahující se k působnosti povinného subjektu se považují všechny informace, které povinný subjekt má nebo ze zákona má mít (obdobný závěr je zastáván také v judikatuře, např. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 3. 12. 2002, sp. zn. 44 Ca 179/2002, a právní literatuře

zejm. Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.: *Zákon o svobodném přístupu k informacím*, 1. vydání, Praha, C. H. Beck 2016, str. 42 a násl.).

Podle § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím platí, že se tento zákon nevztahuje na poskytování informací o údajích vedených v centrální evidenci účtů a v navazujících evidencích, informací, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví, a dalších informací, pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací.

Podle § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím platí, že informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu.

Podle § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím platí, že pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.

Z ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu vyplývá, že správní orgán v odůvodnění uvede důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

* * *

Z předloženého spisového materiálu vyplývá, že město odmítlo poskytnout odvolateli informace pod bodem 1 žádosti, tj. kompletní kopii spisu č. j. S-SMO/120413/20/DSČ. Odvolací orgán tak zkoumal, zda město v daném případě postupovalo v souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím.

Odvolací orgán se ztotožňuje s názorem města, který je podložen judikaturou Nejvyššího správního soudu, že právní úprava institutu nahližení do spisu ve smyslu § 38 správního řádu je speciální vůči právní úpravě poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím, což se vztahuje především na situace, kdy účastník správního řízení žádá o poskytnutí informací ze spisu vedeného v jeho vlastní věci. Ve spojení s § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím, kde stojí, že se tento zákon nepoužije v případě, kdy zvláštní zákon upravuje jejich poskytování, tak lze vyvodit, že v daném případě nelze požadované informace poskytnout (srov. rozsudek NSS čj. 3 As 193/2014 – 37 ze dne 18. 1. 2017, dále rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 2 As 38/2007 – 78 ze dne 13. 8. 2008). K tomu odvolací orgán zcela nad rámec tohoto rozhodnutí poukazuje na Závěr poradního sboru Ministra vnitř ke správnímu řádu č. 169/2019 (dostupný na <https://www.mvcr.cz/clanek/zavery-poradniho-sboru-ministra-vnitra-ke-spravnimu-radu-a-spravnimu-trestani.aspx>), podle kterého: *Ustanovení § 38 odst. 4 správního řádu zakotvuje právo na to, aby správní orgán pořídil kopie spisu nebo jeho části. Z tohoto ustanovení ani ze základních zásad činnosti správních orgánů nelze dovodit povinnost správního orgánu takto pořízenou kopii zaslat osobě oprávněné k nahližení do spisu poštou nebo elektronicky.*

Odvolací orgán tak uzavírá, že zákon o svobodném přístupu k informacím se na poskytnutí informace požadované žadatelem nevztahuje, neboť poskytnutí informace v podobě kopie části správního spisu v tomto případě komplexně upravuje zvláštní zákon, konkrétně § 38 správního řádu. Město tedy postupovalo správně, pokud požadovanou informaci odvolateli neposkytlo a žádost odmítlo s odkazem na výuku upravenou v § 2 odst. 3 zákona o informacích.

S ohledem na shora uvedené, proto odvolací orgán odvolání ze dne 26. 6. 2020 v části týkající se poskytnutí kompletní kopie spisového materiálu č. j. S-SMO/120413/20/DSČ zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

* * *

Odvolací orgán se dále zabýval částí rozhodnutí, kterou město odmítlo poskytnout informace týkající se dotčené osoby. Jak již bylo uvedeno výše, město k tomuto uvedlo, že dotčenou osobu oslovilo s dotazem, zda souhlasí se zveřejněním v žádosti požadovaných informací, přičemž ta uvedla, že nikoliv. Město dále uvedlo, že na základě provedeného testu proporcionality dospělo k závěru, že se v konkrétním případě jedná o osobní zájem odvolatele (účastníka správního řízení, který nepřevažuje nad veřejným zájmem, jelikož veřejný zájem lze jen stěží dovést či zhojit pochybnostmi o získání vysokoškolského vzdělání, obsahu diplomové práce a výši platu). Odvolací orgán tak se tak zabýval tím, zda město vyhodnotilo správně a zda postupovalo v souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím.

Odvolací orgán k tomuto předně uvádí, že město postupovalo správně, když oslovilo dotčenou osobu a informovalo ji o podané žádosti o informace s tím, že se má vyjádřit, jestli se zveřejňováním požadovaných informací souhlasí. Zároveň však odvolací orgán konstatuje, že město pochybilo, když nezjistilo, zda existuje zákonná výjimka, na základě které by mohly být požadované informace poskytnuty bez souhlasu dotčené osoby. Město dále pochybilo, když odmítlo poskytnout všechny informace týkající se dotčené osoby, aniž by nějakým způsobem blíže zkoumalo, zda by nebylo možné poskytnout alespoň část těchto informací.

Co se týká tzv. testu proporcionality, který město provedlo, odvolací orgán uvádí následující. K užití testu proporcionality se přistupuje v případě kolize více základních práv, přičemž není na první pohled jasné, které z nich by mělo převážet. Návod na vyvážení několika v kolizi stojících práv není jednoznačný, jelikož *„bude vždy věcí nezávislých soudů, aby s přihlédnutím k okolnostem každého jednotlivého případu pečlivě zvážily, zda jednomu právu nebyla bezdůvodně dána přednost před právem druhým“* (nález ÚS sp. zn. IV. ÚS 154/97). Nicméně Ústavní soud ve svém nálezu sp. zn. Pl. ÚS 4/94 vyslovil, že *„v případě kolize je nutné stanovit podmínky, za splnění kterých má prioritu jedno základní právo či svoboda, a za splnění kterých jiné, resp. určitý veřejný statek. Základní je v této souvislosti maxima, podle které základní právo či svobodu lze omezit pouze v zájmu jiného základního práva či svobody nebo veřejného statku.“* K tomuto dále stanovil jistý algoritmus, na základě kterého dochází k vyvažování kolidujících základních práv. Jako základní kritéria, které ze základních práv mít přednost, stanovil kritérium vhodnosti, potřeby a porovnání závažnosti obou v kolizi stojících práv. Vhodnost je zde považována ve smyslu toho, zdali institut, omezující určité základní právo, umožňuje dosáhnout sledovaného cíle, tj. ochranu jiného základního práva nebo veřejného statku. Kritérium potřeby hodnotí tak, zdali se zamýšleného účelu nedalo dosáhnout pomocí jiného legislativního prostředku, který ovšem neomezuje základní právo nebo jej omezují méně intenzivně. V případě porovnání závažnosti obou v kolizi stojících práv pak dochází ke zvažování empirických, systémových, hodnotových a kontextových argumentů (obdobný závěr je zastáván také v právní literatuře zejm. Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.: *Zákon o svobodném přístupu k informacím*, 1. vydání, Praha, C. H. Beck 2016, str. 8 a násl.).

Město v odůvodnění svého rozhodnutí pouze citovalo kritéria tzv. platového nálezu a dále uvedlo, že se v konkrétním případě jedná o osobní zájem odvolatele (účastníka správního řízení, který nepřevažuje nad veřejným zájmem, jelikož veřejný zájem lze jen stěží dovést či zhojit pochybnostmi o získání vysokoškolského vzdělání, obsahu diplomové práce a výši platu). Odvolací orgán k tomuto uvádí, že odůvodnění města nemůže obstát, když v něm absentují jakékoliv bližší úvahy týkající se toho, proč by

by se jednalo o osobní údaje, musí uvést, jaké konkrétní osobní údaje jsou odmítány) a následně své úvahy o aplikaci konkrétního důvodu pro odmítnutí žádosti vtělit do odůvodnění rozhodnutí. Pokud žádný z důvodů pro odmítnutí žádosti nebude naplněn, měla by obec informace poskytnout.

Město se mělo v dalším řízení rovněž vypořádat s aplikací § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím, a to ve vztahu k údajům o platu dotčené osoby.

* * *

Po přezkoumání spisového materiálu a všech skutečností, které z předloženého spisového materiálu vyplývají, odvolací orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu se proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu nelze dále odvolat. Rozhodnutí odvolacího orgánu je v právní moci, jestliže bylo oznámeno odvolateli.

Rozdělovník:

Odvolatelka:

Dotčené osoby:

vzhledem k tomu, že spisový materiál neobsahuje identifikační údaje dotčených osob, tak jim nebude rozhodnutí doručováno

Povinný subjekt:

statutární město Ostrava, magistrát města, Prokešovo náměstí 8, 729 30 Ostrava (spolu se spisovým materiálem)

Magistrát města Ostravy
odbor dopravně správních činností

Č. j.: SMO/413069/20/DSČ/
Sp. zn.: S-SMO/262973/20/DSČ/7
INF - 58/2020/zák. č. 106/1999 Sb.

V Ostravě dne 6. srpna 2020

ROZHODNUTÍ

Magistrát města Ostravy, odbor dopravně správních činností, jako povinný subjekt podle ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „povinný subjekt“ a „InfZ“), rozhodl v souladu s ustanovením § 15 odst. 1 InfZ ve spojení s ustanovením § 8a InfZ, o žádosti (dále jen „žadatel“), ze dne 1.6.2020, o poskytnutí informace podle InfZ, a to v části týkající se požadavku na poskytnutí informací ohledně oprávněné úřední osoby a dostatečné identifikace který figuruje ve spisu vedeném pod sp. zn. S-SMO/120413/20/DSČ,

t a k t o:

Žádost žadatele ze dne 1.6.2020, o poskytnutí informace se částečně odmítá, a to v části týkající se archivního čísla, či přímého odkazu, pod kterým lze dohledat diplomovou práci

O d ů v o d n ě n í

Magistrát města Ostravy, odbor dopravně správních činností, obdržel dne 1.6.2020 žádost žadatele podle zákona o svobodném přístupu k informacím o poskytnutí informace, přičemž v části 2) žádá:

- a) „přehled dosaženého vzdělání včetně sdělení konkrétní VŠ a fakulty, na které získala inženýrský titul“
- b) „archivní číslo, či přímý odkaz, pod kterým lze dohledat diplomová práce“
- c) „přehled platového ohodnocení za posledních 18 měsíců“
- d) „délku pracovního poměru odboru dopravně správních činností magistrátu města Ostravy“ na

a v části 3) žádá:

„o poskytnutí (zaslání poštou) informace k dostatečné identifikaci, např. tedy jeho služební číslo, či podobnou identifikaci pod kterou figuruje ve spise sp. zn. S-SMO/120413/20/DSČ“

„Neboť se domnívám, že se dotyčný policista při mém legitimování a následném řešení situace mohl dopustit hned několika trestných činů a přestupků, (resp. Kázeňských přestupků v případě příslušníka policie), je mou zákonnou povinností takové konání ohlásit, a je tedy nanejvýš podstatné tohoto policistu ztotožnit, aby bylo možné toto podezření nechat konkrétně prověřit příslušnými orgány“.

Povinný subjekt na základě rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje opětovně oslovil dotčenou osobu a informoval ji o podané žádosti o informace s tím, že se má vyjádřit, zda souhlasí se zveřejněním v žádosti požadovaných informací, přičemž tato uvedla, že nadále trvá na svém původním odmítnutí poskytnutí údajů v návaznosti na svou osobu.

Po přezkoumání žádosti o možném poskytnutí části požadovaných informací sdělujeme:

K části žádosti 2)

Ad a)

dosáhla na akademický titul inženýr absolvováním Vysoké školy báňské, a to studiem na ekonomické fakultě.

Ad b)

Vzhledem k tomu, že Magistrát města Ostravy nedisponuje údaji o diplomové práci včetně archivního čísla, pod kterým je založena, je vůči těmto údajům splněn důvod pro částečné odmítnutí žádosti o poskytnutí informací podle ustanovení § 8a InfZ. Magistrát města Ostravy při uzavření pracovní smlouvy nevyžaduje doložení diplomové práce, neboť tyto údaje nejsou pro účely zaměstnavatele potřebné. Rozhodná je skutečnost, že uchazeč o zaměstnání vystudoval vysokou školu v bakalářském nebo magisterském oboru, neboť dosažené vzdělání má vliv pro zařazení na příslušnou pracovní pozici, což je stanoveno v případě činnosti referenta přestupkové agendy v katalogu prací ve veřejných službách a správě.

Ad c)

Výkon činnosti referenta, který vykonává činnosti na úseku správního řízení o přestupcích v provozu na pozemních komunikacích je zařazen do platové třídy 11 podle přílohy k nařízení vlády č. 222/2010 Sb., (katalog prací ve veřejných službách a správě) a je dle započitatelné praxe zařazena do platového stupně 9., a to počínaje dnem 1.1.2019.

Ad d)

je od roku 2009, přičemž zaměstnancem Magistrátu města Ostravy je od 1.3.2000.

K části žádosti 3)

Policista je služebně zařazen u Policie České republiky, Městského ředitelství policie Ostrava, Obvodní oddělení Ostrava-Přívoz pod služebním číslem -

Bližšími informacemi o příslušníkovi PČR, kde žadatel v žádosti o informace ze dne 16.3.2020 požadoval „přehled veškerého dosaženého vzdělání, výsledek maturitní zkoušky, příp. kopii maturitního vysvědčení, výsledek posledních dvou prověrek fyzické zdatnosti, přehled platového ohodnocení a délku služebního poměru“, se povinný subjekt zabýval samostatně, přičemž žadatel byl vyrozuměn dne 23.3.2020 o odložení žádosti pro věcnou nepříslušnost.

Jak výše uvedeno pod bodem Ad b) Magistrát města Ostravy nedisponuje údaji o diplomové práci Ing. včetně archivního čísla, pod kterým je založena, a tudíž povinný subjekt na základě tohoto rozhodl tak, že část žádosti o poskytnutí informací týkajících se diplomové práce v souladu s ustanovením § 8a a § 15 odst. 1 InfZ, odmítl.

K výše uvedeným sdělením lze rovněž podotknout, že informace o dosaženém vzdělání a odborné praxi zaměstnanců veřejné správy patří do rozsahu pojmu „veřejná a úřední činnost“ obsaženého v ustanovení § 5 odst. 2 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů. Zájem na poskytnutí uvedeného typu informací o zaměstnancích veřejné správy obecně převažuje nad zájmem na ochraně soukromí dotčených osob. Pokud by v konkrétním případě žádost měla za cíl poškodit osobu, již se informace týká (např. ji šikanovat, vydírat, vyprovokovat vůči ní nenávisť apod.), bylo by možné předmětné informace odepřít na základě principu zákazu zneužití práva.

Poučení:

Proti rozhodnutí lze podat podle ustanovení § 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí ke Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, a to prostřednictvím podání u povinného subjektu - Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností. Patnáctidenní lhůta pro podání odvolání začíná plynout dnem následujícím po dni doručení písemnosti adresátovi, přičemž v případě, kdy adresát nebyl při doručení písemnosti zastižen, a písemnost byla uložena u doručovatele, se podle ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu pokládá písemnost za doručenou desátým dnem od data uložení. V souladu s ustanovením § 85 odst. 1 správního řádu má včas podané odvolání odkladný účinek. Podle ustanovení § 82 odst. 2 musí mít podané odvolání náležitosti uvedené v ustanovení § 37 odst. 2 správního řádu, tedy z něj musí být patrné, kdo odvolání činí, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu je napadáno a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy.

Rozdělovník: 1 x
1 x spis